

Tématem této diplomové práce je ochrana whistleblowerů, neboli osob oznamujících škodlivá jednání, jak je pojem do češtiny často překládán.

První část se věnuje přiblížení problematiky, historii oznamování, vymezení základních pojmů nezbytných pro její pochopení a obecným východiskům, proč je třeba oznamovatele chránit. Dále se tato práce přes závazky, které pro oblast ochrany oznamovatelů vyplývají z mezinárodního práva a zejména z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, dostává až k rozboru pravidel, která přináší nová unijní Směrnice o ochraně osob oznamujících porušení práva Unie.

Tato Směrnice byla na půdě EU schválena v závěru roku 2019. Představuje ucelený soubor principů a pravidel, jejichž cílem je pomocí zavedení jednotných minimálních standardů zajistit vysokou úroveň ochrany oznamovatelů porušování práva Unie napříč všemi členskými státy, Českou republiku nevyjímaje. Ta je, stejně jako ostatní členské státy EU, povinna Směrnicí transponovat do svého vnitrostátního právního řádu nejpozději do 17. 12. 2021.

Závěrečná část této práce je věnována rozboru české právní úpravy oznamování škodlivého jednání. Jde jak o úpravu stávající, o jejíž dostatečnost byla v posledních několika letech zástupci z řad odborné veřejnosti několikrát zpochybňována, tak o dva nové návrhy zákona o ochraně oznamovatelů. Ty byly Ministerstvem spravedlnosti a skupinou poslanců předloženy do legislativního procesu v červnu a v červenci letošního roku, v reakci právě na novou unijní Směrnici.